

ρων, καὶ τοὺς κερατώδεις κριοὺς. Μάχονται δὲ οἱ Ἐλέφαντες καὶ συναλλήλως, καὶ κτυπῶνται διὰ τῶν ὀδόντων των. Ὅποιος δὲ νικηθῇ, ὑποδουλοῦται ἰσχυρῶς, καὶ δὲν ὑπομένει τὴν φωνὴν τοῦ νικητοῦ.

Ὁ χρόνος τὸν ὁποῖον ζῇ ὁ Ἐλέφας ἀγνοεῖται ἀκριβῶς, συμπεραίνεται ὁμως ὅτι ζῇ ὑπὲρ τα ἑκατὸν εἴκοσι ἔτη. Αἱ θήλειαι σπανίως γεννῶσιν ὑπὲρ τὸ ἓν. Τὸ δὲ νεογόνον αὐτῶν εἶναι ὡς μέγας κύων, καὶ φθάνει εἰς τὸ σὺν-ηθες αὐτοῦ ὕψος μετὰ τὰ δέκα ἔξ ἔτη.

(Ἐπεται σγγέχεια τοῦ Ελέφαντος).

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ.

Ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων, καὶ καθ' ὅλον τὸν μεσαιῶνα, τὸ μεγαλύντερον ἐμπόριον τοῦ κόσμου ἀπετελεῖτο εἰς τὴν Ἀσίαν. Ἀλλὰ, καὶ μ' ὅλον ὅτι ἡ θέσις τῆς Ἀσίας εἶναι τοσοῦτον ἀρμοδία, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς παρέχει τοσοῦτον ἄφθονα καὶ πολυποίκιλα προϊόντα, τὸ ἐμπόριόν της μ' ὅλον τοῦτο ποτὲ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπεκτανθῇ ὅσον τὸ τῆς Εὐρώπης, τοῦ ὁποίου ἡ μ' ὅλα τὰ γνωστὰ μέρη σχέσις χρεωστεῖται εἰς τὴν πρόοδον τῆς ναυτιλίας καὶ τῶν πολυειδῶν γνώσεων τῶν κατοίκων αὐτῆς.

Ὡς πρὸς τὸ ἐμπόριον φαίνεται ὅτι πρέπει νὰ διαιρεθῇ ἡ Ἀσία εἰς τρία μεγάλα μέρη, ἦτοι.

Β'. Τόποι ὅπου ἀνθεῖ μὲν τὸ ἐσωτερικὸν ἐμπόριον καὶ ἡ εἰς τὰ παράλια των θαλασσοπλοία, ἀλλ' ὅπου δὲν θέλουσι νὰ ἔχωσι διόλου σχέσεις μετὰ τῶν ξένων, ἂν καὶ συγχωρῇται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐμπορεύωνται εἰς τινὰ προσδιωρισμένα μέρη των. Εἰς τὴν διαίρεσιν ταύτην ἐμπεριλαμβάνονται αἱ αὐτοκρατορίαι τῆς Κίνας καὶ Ἰαπωνίας, καὶ αἱ κυριώτεραι χῶραι τῆς πέραν τοῦ Γάγγου Ἰνδίας.

Β'. Τόποι ἐνθα ἐνεργεῖται καὶ τὸ διὰ ξηρᾶς καὶ τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον ἐξ ἀρχαιοτάτων χρόνων. Καὶ εἰς

τὴν κατηγορίαν ταύτην ἀνάγεται ὅλον τὸ νοτιοδυτικὸν μέρος τῆς Ἀσίας, καὶ πρὸ πάντων αἱ Ἰνδοίαι, ἡ Περσία, ἡ Ἀραβία ἡ Συρία καὶ τὸ ἐπίλοιπον τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀσίας, ὡς καὶ τὰ νοτιοδυτικὰ ἄκρα τῆς Ἀσιατικῆς Ῥωσσίας.

Γ'. Τόποι ὅπου ἐνεργεῖται τὸ διὰ ξηρᾶς πρὸ πάντων ἐμπόριον, ὡς ἡ Ῥωσσικὴ Ἀσία καὶ ὁλόκληρον τὸ ἀνεξάρτητον Τουρκεστάν. Εἰς μόνα δὲ τὰ ἀνατολικά μέρη τῆς Ῥωσσικῆς Ἀσίας ἐκτελεῖται τὸ διὰ θαλάσσης ἐμπόριον.

Περὶ ἐκάστης τῶν τριῶν τούτων διαιρέσεων θέλομεν ἀναφέρειν ὀλίγα τινα ἐνταῦθα.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἐξ ὅλων τῶν τόπων τῆς διαιρέσεως ταύτης ἡ Ἰαπωνία ἀποβάλλει τὸ μετὰ τῶν ξένων ἐμπόριον. Διὰ νόμου τινὸς, κατὰ τὸ 1637 διορισθέντος, ἀπαγορεύεται εἰς ἕκαστον Ἰαπωνὸν νὰ ἐξέρχεται τῆς χώρας τοῦ καὶ τὸν συγχωρεῖται μόνον νὰ πλέῃ εἰς τὰ παράλια ἢ εἰς τὰς νήσους τοῦ κράτους. Οἱ ὑπὸ τῆς τρικυμίας μάλιστα ῥιπτόμενοι Ἰαπωνοὶ εἰς ξένους αἰγιαλοὺς ἐπιστρέφοντες εἰς τοὺς οἴκους των, ὑπόκεινται εἰς αὐστηρὰν ἐπαγρύπνησιν ἢ εἰς εἶδος παντοτεινῆς αἰγμάλωσις. Ὁ λιμὴν τοῦ Ναγκασάκ εἶναι μόνον ἐλεύθερος εἰς τρεῖς ξένους λαοὺς, ἀλλὰ διὰ μεγάλων περιορισμῶν. Οἱ Σῖναι, οἱ Κορεάνοι καὶ οἱ Ὀλλανδοί, οἵτινες χαίρουσι τὴν εὖνοιαν ταύτην, δὲν δύνανται νὰ εἰσάξωσιν αὐτόσε εἰμὴ ῥητόν τινα ἄριθμὸν πλοίων, οἱ μὲν πρῶτοι δέκα λόγκας, οἱ δὲ δεύτεροι ἓν μόνον μεγάλον πλοῖον καὶ δύο μικρότερα. Οἱ συγχωρούμενοι δὲ Σῖναι καὶ Ὀλλανδοὶ νὰ μετέρχωνται τὸ ἐμπόριον τοῦτο εἶναι ὑπὸ τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς ἀστυνομίας, καὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς αἰγμάλωτοι ἐντὸς τοῦ κτιρίου εἰς τὸ ὁποῖον τοὺς ἐσυγχωρήθη νὰ κατοικῶσιν. Οἱ Ἀγγλοὶ κυριεύσαντες τὸν Γιάβαν τὸ 1811, ἠθέλησαν προσωρινῶς καὶ νὰ λάβωσι τὴν θέσιν τῶν Ὀλλανδῶν εἰς τὴν Ἰαπωνίαν, ἀλλ' αἱ ἐλπίδες αὐτῶν ἐμταιώθησαν. (*)

(*) Μετὰ τὸν λαμπρὸν κατὰ τῆς Κίνας θρίαμβον τῶν Ἀγγλων,

Καὶ ἡ Σινικὴ Κυβέρνησις περιώρισεν ὁμοίως καὶ τοὺς διὰ ξηρᾶς καὶ τοὺς διὰ θαλάσσης τόπους ὅπου συγχωροῦνται οἱ ξένοι νὰ ἐμπορεύωνται. Εἰς τὴν Καντῶνα, ἔνθα πρὸ πολλοῦ συγχωρεῖται τὸ μετὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν ἐμπόριον, εἶναι προσδιωρισμένος ὁ χρόνος τὸν ὁποῖον δύνανται νὰ διατρίψωσιν εἰς αὐτὴν, ἀλλὰ παρεκτὸς τοῦ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτοὺς νὰ ἐκλέγωσιν ὁποίας Σινικὰς πραγματείας θέλουσι, καὶ τὸ Εὐρωπαϊκὸν ἐμπόριον ἀκόμη ἐδόθη εἰς ὀλίγους τινὰς προνομιούχους, οἵτινες μέχρι μὲν τῶν 1792 ἦσαν 12, ἀκολούθως δ' ἔγιναν 18. Οἱ ἔμποροι δ' οὗτοι, ὑπὸ τῶν Γάλλων μὲν λεγόμενοι *Χανισταί*, ὑπὸ δὲ τῶν Ἀγγλῶν *Χόγκ* (ἐκ Σινικῆς τινὸς λέξεως σημαίνουσης Ἀποθήκη) πράττουσιν ἀπάσας τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας, δίδουσιν ἐγγυήσεις, ἀποκρίνονται διὰ πᾶν σύμβαμα, καὶ ἐν γένει εἶναι ὡς πολιτικοὶ μεσάζοντες εἰς τὰς συχνάκις συμβαινούσας διαφορὰς μετὰ τῶν ξένων καὶ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν (*). Καὶ μ' ὅλα δὲ τὰ μεγάλα προσκόμματα ἅτινα ἀπαντᾷ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, οἱ Σινεῖς ἔμποροι συχνάζουσι διὰ τῶν πλοίων των εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Μαλεσίας (Ἰνδικοῦ ἀρχιπελάγους), καὶ εἰς τοὺς τῆς πέραν τοῦ Γάγγου Ἰνδίας, καθὼς ἀκόμη καὶ ὁ τῆς Ἰαπωνίας εἶναι ἐλεύθερος εἰς αὐτοὺς, καὶ τινες τῆς Παπουασίας (Νέας Γουινέας). Πρὸ ἡμίσεος δὲ περίπου αἰῶνος ἔλαβον οὗτοι εἰς τὰς χεῖράς των ὅλον τὸ ἐμπόριον τοῦ βασιλείου τῆς Σιάμης, καὶ τὸ τοῦ Ἀννάμ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Γκιὰ—Λόγκ. Εἰς τὴν Βιρμανικὴν δὲ αὐτοκρατορίαν καὶ εἰς ὀλίγα τινὰ μόνον μικρὰ βασίλεια τῆς Χερωννήσου τῆς Μαλάκας τὸ μετὰ τῶν Εὐρωπαϊῶν ἐμπό-

γίνεται ἤδη λόγος καὶ περὶ ἐκδρομῆς τινὸς κατὰ τῆς Ἰαπωνίας, παρ' ἧς θέλει ζητηθῇ ἡ ἐλευθέρη εἰσοδος τῶν Ἀγγλικῶν πλοίων εἰς τοὺς λιμένας τῆς.

(*) Τὸ πρᾶγμα ὅμως, μετὰ τὴν ἐπιτυχῆ νίκην τῶν Ἀγγλῶν κατὰ τῆς Κίνας, λαμβάνει ἤδη ἑτέραν μορφήν. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἐντὸς ὀλίγου καὶ τῆς διαίρεσιν αὐτῆς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον θέλει ἀνδῆσειν ἐπίσης ὡς καὶ τὸ τῶν ἄλλων μερῶν.

ριον εἶναι ἐλεύθερον. Ὁ βασιλεὺς τῆς Σιάμης μ' ὅλον τοῦτο, καὶ πρὸ χρόνων τινῶν καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Ἀννάμ ἀντιθέτουσι μεγάλα εἰς αὐτοὺς προσκόμματα. Ὁ δεῦτερος μάλιστα ἐκλείσεν ὅλως διόλου τοὺς λιμένας του εἰς τοὺς Ευρωπαίους, καὶ ἐμπορεύεται μόνον μετὰ τῆς Μαλεσίας καὶ τῆς Κίνας διὰ τῶν Σινεκῶν πλοίων δι' ὧν μετακομίζονται αἱ διάφοροι πραγματεῖαί των. — Σημειωτέον δὲ ὅτι μ' ὅλον ὅτι τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς διαιρέσεως ταύτης ἐκτείνεται ὀλίγον, τὸ ἐσωτερικὸν μ' ὅλον τοῦτο ἀνθεῖ μέγας, καὶ πρὸ πάντων τὸ τῆς Ιαπωνίας. Κανὲν δικαίωμα τελωνίου δὲν ἐμποδίζει τὴν κίνησιν, καὶ ὁδοὶ καλῶς κατεσκευασμένοι εὐχολύνουσι τὴν συγκοινωνίαν. Οἱ δὲ λιμένες αὐτῆς, μ' ὅλον ὅτι εἶναι ἐμποδισμοὶ εἰς τοὺς ξένους, εἶναι πλήρεις μεγάλων καὶ μικρῶν πλοίων. Τὰ ἐργαστήρια καὶ αἱ ἀγοραὶ γέμουσι πραγματειῶν, καὶ εἰς τὰς συστημένας πανηγύρεις εἰς τὰς μεγαλητέρας πόλεις συντρέχουσιν ἄπετρον πλῆθος.

Τὰ ἐπισημότερα κέντρα τοῦ διὰ ξηρᾶς καὶ διὰ θαλάσσης ἐμπορίου τῆς διαιρέσεως ταύτης εἶναι— Τῆς Κίνας μὲν—διὰ θαλάσσης, ἡ Χάγκ-Χάϊ, ἥτις φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἐμπορικώτερος λιμὴν τῆς Ἀσίας, μετὰ ταῦτα δὲ ἡ Καντὼν, περὶ ἧς ἀναφέραμεν, εἶτα ἡ Χιανμὲν (Εμουϊ) Φουρχεοῦ, Νίγκ-Φο, Χάο-Χίγκ καὶ Χιὰγκ χεοῦ. μετὰ τῆς τελευταίας μάλιστα μόνοι οἱ Ἰσπανοὶ τῆς Μανίλλας ἐμπορεύονται—διὰ ξηρᾶς— ἡ Μαϊαμχίν, εὐπροσθεν τῆς Κιάχθας, κυριώτερον κέντρον τοῦ μετὰ τῆς Ῥωσσίας καὶ Κίνας ἐμπορίου. Ἡ Ὑαρκάνδ, εἰς τὰ ὅρια τοῦ Γουρκεστάν, ἡ Λέχ, εἰς τὸ μικρὸν Θιβέτ, εἰς τὰ ὅρια τῆς Ἰνδίας, ἡ Λάσσα, εἰς τὸ ἐνδότερον τοῦ Θιβέτ, ἡ Γουγκ-χάγκ Φοῦ, εἰς τὰ ὅρια τῆς Βιρμανικῆς αὐτοκρατορίας, καὶ ἡ Κουεϊ-λιν-φοῦ εἰς τὰ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ Ἀννάμ. Ἐν τὸς δὲ τῆς κυρίως Κίνας ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ἐμπορικαὶ πόλεις.

Εἰς τὴν Πέραν τοῦ Γάγγου Ἰνδίαν οἱ κυριώτεροι ἐμπορικοὶ λιμένες εἶναι Σιγκαπούρ, Μουλμεϊν καὶ

Γεωργιούπολις, γινόμενοι εἰς τὰς ἡμέρας μας εἰς τὴν Ἀγ. γλικὴν Ἰνδίαν· Ῥαγκοὺν εἰς τὴν Βιρμανικὴν αὐτοκρατορίαν· Βαγκόγκ καὶ Ἰχαντιβὸν εἰς τὸ βασίλειον τῆς Σιάμης· Σαιγόγκ, Νατράγκ, Χούε—Χάν (Φαῖσο), Σιγχεοὺν καὶ Τουρόν (Χανσάν) εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν Ἀννάμ.—Εἰς τὸ ἐνδότερον ἢ Ἀβα, Πρόμη καὶ Βανάμον εἰς τὴν Βιρμανικὴν αὐτοκρατορίαν· Κέτχον, εἰς τὴν τοῦ Ἀννάμ. Εἰς τὴν τῆς Ιαπωνίας, ἢ Καβίγη, Οὐασάκα, Μίϋα, Μοῦρον καὶ Σιμονοσέκιον εἰς τὴν νῆσον Νιπὸν, Κόκουρα καὶ Σάγκον, εἰς τὴν νῆσον Κιουσού, Τόσα εἰς τὴν τοῦ Σικὸφ, Ματσμαῖ καὶ Χακοδώδη (Φακχοδάδη) εἰς τὸ Ιέδον.

Ὡς πρῶτον ἐκ τῶν ἐξαγομένων ἄρθρων ἐκ τῶν τόπων τῆς διαιρέσεως ταύτης θέλομεν ἀναφέρει τὸ Τέϊ, ὅπερ οἱ Σῖναι παρέχουσιν εἰς ἅπασαν τὴν Εὐρώπην, καὶ διάφορα ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου. Ἐκ δὲ τῶν εἰσαγομένων, ἐπισημότερον εἶναι τὸ ὄπιον. Ἀλλὰ καὶ περὶ τούτων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἄλλων διαφόρων ἐξαγομένων τε καὶ εἰσαγομένων πραγμάτων τῆς Ἀσίας, θέλομεν διαλάβειν εἰς ἰδιαίτερον ἄρθρον, μετὰ μικρὰν ἐπιθεώρησιν καὶ τῶν ἄλλων διαιρέσεων.

ΜΥΘΟΙ ΤΟΥ ΤΑΛΜΟΥΘ.

Παρά τὸν εἰς τὴν Ἀγ. Γραφὴν ἐμπεριεχόμενον νόμον οἱ Ἰουδαῖοι πιστεύουσιν ὅτι ἔλαβον παρὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ἑτέρας τινὰς διατάξεις, αἵτινες, διὰ νὰ μὴ γίνωσι κοιναὶ καὶ εἰς τὰ ἄλλα ἔθνη, ἐδόθησαν διὰ στόματος παρὰ τοῦ Μωϋσέως εἰς τὸν Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ, καὶ ἀκολούθως εἰς τοὺς Ἑβδομήκοντα καὶ τοὺς Προφῆτας, καὶ τελευταῖον εἰς τοὺς Ῥαββίνους. Μετὰ τὴν διασπορὰν δὲ τῶν Ἑβραίων, Ἰούδας τις Χασκαδὸχ, σύγχρονος καὶ φίλος τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου ἐπὶ λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτον ἀδύνατον νὰ διαφυλαχθῶσι πλέον, συνήθροισεν εἰς ἓν βιβλίον ὅλας ταύτας τὰς παραδόσεις καὶ διατάξεις τῶν Ῥαββίνων, τὸ ὁποῖον καὶ ὠνομάσθη Μισναῖς (ἥτοι δεύτερος νόμος). Ἀκολούθως δ' ἐγιναν